

[Niin-Hansen.]

til de studerende, ved en samlet løsning, idet vi i den forbindelse burde tage spørgsmålet op om, hvorvidt man bør lade lånene være revolverende og eventuelt være placeret ved de enkelte fakulteter og læreanstalter. Dette spørgsmål drøftede vi sidste gang uden at nå til nogen endelig løsning.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Jeg vil slet ikke afvise, at vi skal drøfte spørgsmålet om skatten af den erhvervsindtægt, studenterne har, og som er et problem, men det udvalg, som arbejder med disse ting, er jo ikke færdigt. Jeg har givet min begrundelse for, hvorfor forslaget kommer nu: ellers kunne man regne med, at man ikke ville have flere penge til rådighed næste år, end vi havde sidste år. Det står mig fuldkommen klart, at de penge, der er til rådighed, ikke slår til for på rimelig måde at dække det behov, der er for understøttelsesbeløbene fra uddannelsesfonden.

Det er lidt af en fiktion, når det ærede medlem hr. Henry Christensen taler om, at en skattelettelse til forældrene, sådan forstår jeg det, ville muliggøre, at der var flere, der selv kunne klare omkostningerne ved deres børns uddannelse, og så blev der flere penge til rådighed for dem, der havde størst behov derfor. Mener det ærede medlem virkelig, at der er mulighed for at give skattelettelse på op til 2 000 kr. — det er nogenlunde gennemsnitstallet for de understøttelsesbeløb, der blev ydet — så det kunne få virkning af større omfang, så der blev større beløb til resten? Det tror jeg ikke.

Jeg gør også opmærksom på, at det ikke kan nytte, vi taler om, at vi gerne vil have de unge fra småkårshjem med, give dem muligheder for at få en uddannelse, hvis vi ikke økonomisk kan yde disse unge en sådan støtte, at det praktisk kan gennemføres. Det er dyrt med en uddannelse ved vore læreanstalter og vore universiteter, og de understøttelsesbeløb, der her er tale om, dækker ingenlunde omkostningerne. Hvis vi mener, det er nødvendigt for nationen, at vi kalder alle kræfter frem, så vi råder over også de reserver, der findes i de store befolkningsgrupper, som hidtil ikke har kunne få mulighed for en højere

uddannelse eller en uddannelse i det hele taget, og hvis vi skal have disse reserver frem, må vi også økonomisk gøre det muligt for de unge at gennemføre deres uddannelse. Hvis det yderligere kunne føre til, at uddannelsesstiden ved vore universiteter og læreanstalter bliver kortere, og hvis det kunne bidrage til, at flere unge ville søge også de studiegrene, hvor der i så høj grad er brug for dem nu, men hvor de er betænkelige ved at gå ind, hvis de ikke kan få stipendier, men er henvist til lån, ville det være godt.

Alle disse ting tror jeg begrundet forslaget, som det er stillet, og jeg må igen sige med hensyn til polyteknikerne, at hvis de studiegrene, som havde størst mulighed for at betale penge tilbage, havde deres eget fond, som de kunne samle op, ville polyteknikerne få en helt anden gunstigere stilling end de andre studiegrene, og det tror jeg ikke ville være rigtigt. Jeg kan ikke se rettere, end at der bliver skabt mulighed for lån og for legater på en rimelig måde i det foreliggende lovforslag, og jeg vil meget henstille til de to partier, at de overvejer, om det alligevel ikke må siges, alt taget i betragtning, at disse forhøjelser er en nødvendighed, hvis vi skal hjælpe den ungdom, som vi alle gerne vil hjælpe til en god uddannelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Søgaard: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Medlemmer af folketinget Weikop, Erik Eriksen, Niels Eriksen, Fanger, Anker Lau, Lorentzen, Poul Møller og Poul Sørensen har meddelt mig, at de ønsker mundtligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring i lov om tilsyn med monopoler og konkurrencebegrænsninger samt om ophævelse af lov om indseende med priser.